

STÄMNING

av

Gunnar Ekelöf

Så blir det lördagskväll igen och bastun eldas
och röken stiger över björkarna i stillhet
och folkets röster hörs som i ett nära fjärran.
Längs skogen vändrar skällorna i rad
och mellan trädens stammar kommer hon,
kvällsflickan med ämbaren...

Kväll — och snart natt
med syrsor under huvudkudden...
Och månen lånar ljus åt alla ting
åt vart och ett för sig,
och varje strå står stilla för sig självt,
tar ödmjukt emot med huvudet böjt...

En kväll bland få
— försonat allt och frid på jorden —
en sådan kväll då allt tycks göra gott
och då man gärna innan söndags går en stund
för goda drömmars skull.